

C A T A L O N I A.

Nonnulli putant ipsam esse urbem illam Iberam hoc tractu ab Ibero Tubalis filio, secundoque post diluvium Hispaniarum rege conditam, quam ea temporis tempestate, qua in hujus urbis confinio non procul ab ipsa duo Scipiones Publius & Cneus Asdrubalem Annibalis fratrem vicerunt, regionis ejus fuisse opulentissimam Titus Livius scribit. Sed Iberam ad amnis occidentalem marginem locat hic auctor, alique eandem in amnis ore: ego autem credo in locum, ubi nunc est Dertusa, fuisse translata inde.

Tarraco.

Tarraco, regionis Cossetanix princeps per vetusta; urbs in maris ora occurrit, etsi Tubalis tempore quidam velint conditam, vocatur tamen à Plinio Scipionum opus, quod ipsi à populo Romano in Hispanias contra Pœnos, seu Cathaginenfes missi, illam vel condidere, vel auxere plurimum, munitissimamque ac Pœnis formidabilem reddidere. Colonia fuit Romana, imo & unus ex septem illis conventibus, in quos citerior dividebatur Hispania, quæ & Tarraconenfis ab hac tanta urbe dicebatur. Univerfis pacatis gentibus in eam recessit Cæsar Augustus, indeque tunc ab ipso exiit edictum illud, quod Lucas refert, ut describeretur universus orbis, quemadmodum multi probati scriptores, ac inter illos Gerundenfis Episcopus, suadere conantur. Metropolitana gaudet Ecclesia divæ Theclæ dicata, quæ plures olim complectebatur Episcopales sedes, nunc vero eas tantum quæ sunt in Catalonia. In montis vertice constructa, fortissimis altisque mœnibus cingitur, ac mirabili quodam fruitur in orbem prospectu: nam mare ad meridiem, ad septentrionem vero latissimum suum agrum, quem campum appellant, intuetur, multis magnisque oppidis, *Cambris Reus* (incolarum nominibus ea profero) *Valis, Alcover, Salva*, & aliis clarum, vinique, frumenti ac olei feracē, in cujus extrema parte editissimi Pratarum montes confurgunt. In ipsis est Sivranæ expugnata difficillima, rupibusque inaccessa arx. Pratarum oppidum illius Comitatus caput, ubi emporium nobile in annos singulos celebratur. Mons albus Ducatus titulo clarum oppidum, & inter hæc celeberrimum Populeti Cisterciense cœnobium, Aragonensium regum sepulchrum, in loco plurimis optimisque fontibus irriguo.

Villa Franca.

Villa Franca, in eadem Cossetanix regione, mediterraneum oppidum, numerosis domibus excellens, vallo mœnibusque cinctum, vocabatur antea Turris Delæ, olim vero Carthago vetus, quam Pœnorum Dux Hamilcar Barcino Annibalis pater construxit. Ab his Pœnis, qui Cathaginenfes erant, regionem illam frumenti feracissimam, non contemnendis populis, arceque, etsi jam fere diruta, Pennæ fortis, à qua D. Raymundus à Penna-forti fuit oriundus, insignem, appellamus adhuc Pœnitensem. Hoc enim in loco Carthaginem veterem, Tarraconem & Barcinoniam constituit Ptolemæus in sua secunda Europæ tabula, licet non apte in lib. secundo cap.

6, ad ipsam usque mediterraneas Ilercaonum civitates extendat. Ad Austrum habet montes illos mari imminentes, quos incolæ vocant *Cuestas de Garrafa*. ad septentrionem vero in Nojani fluminis hilari ripa Equatam, vulgo *Iqualada*, insigne oppidum, ubi Ferdinandus Aragonum rex hujus nominis primus vitam cum morte commutavit.

Barcinonia, Laletaniæ, imo & totius Catalo-

Barcelonæ.

niæ præcipua eximiaque urbs in maris ora, promontorii cujusdā satis editi, multis ab hinc annis Iudaici vocati, ab antiquis Iudæorum sepulchris, quæ in eo sunt, olim Iovis fortasse dicti, vulgo *Monivvque*, (qui & saxeus, & terreus, fontibus irriguus, fertilitateque est decorus,) adhærescit radicibus, supra montem constructa modicum, qui ab antiquis nuncupatus est Taber, in cujus vertice pluribus magnis columnis, quarum non pauca perdurant adhuc, insidebant olim horti pensiles, ita profecto similes Babylonicis hujus generis hortis, ut miraculum sicut & illi vocarentur, hoc eorum nomine ad Barcinonenfis Comitæ Raymundi Berengarii primi tempestatem usque perdurante, nunc autem in Paradisi nomen mutato, quod & hortos significat. Hercules Ægyptius condidit urbem, ut plures clari scriptores arbitrantur; auxit vero Pœnorum Dux Hamilcar Barcino, à quo fortasse & tunc Barcinonæ nomen accepit, etsi alii hunc esse credant primum urbis conditorem. Romanorum tempore, cognomento Faventia dicebatur, erat una ex duodecim Romanis coloniis citerioris Hispaniæ: Gothorum vero tempestate, Ataulfi primi eorum in Hispania regis regia sedes fuit, Barcinonenfium tandem Comitum ævo, comitalis eorum urbs. Episcopalis sedes sanctissimæ Cruci consecrata, sanctæ Inquisitionis Tribunal, Concilium regum, litterarius universarum scientiarum ludus, perpolitæ templæ, cœnobîa insignia, lapideæ domus, elegantes viæ, perennium scaturigo fontium, horti malorum aureorum, limonum ac citronum numerosi passim, jucundus undique prospectus, murus duplex, ac ex parte triplex, vallo profundo cinctus, propugnaculisque munitus, Molle (quod quasi portus est) elegantia ac longitudine adeo, etsi nondum finitum, tam excellens, ut & triremes, ac onerariæ etiam naves securitate in eo gaudeant, hyemareque possint. Fertilissimæ telluris latus ager Rubricato Besotioque fluviis clausus, & plura denique alia memoratu digna urbem hanc reddunt præclaram.

Egara, ejusdem Laletaniæ mediterranea

Egara.

urbs ad septentrionem, quatuor leucis à Barcinona distans, castroque Terracio valde propinqua, eodem nempe in loco, ubi nunc sunt S. Petri Ecclesia, ac monasterium S. Mariæ; claudit sede Episcopali ab anno saltem 460 usque ad annum 675 & ultra. De qua & plura Hispaniarum Concilia, & rex Vamba in divisione Episcopatum ab ipso facta, meminerunt. Iacet à multis annis omnino diruta, translata, ut credo,